

A SZÍV ÁLLAPOTA – 1. A kétféle szív

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege

KSZE Békevár szolgálat, 2020. február 24.

Köszöntsd a szomszédodat és mondd neki, hogy legyen nyitva a szíved! Örülünk, hogy itt vagytok. Szeretettel ölelünk benneteket. A szív állapotáról beszélünk ma, mert ezt mutatja az Úr. Ilyenkor jobb, ha engedelmessé válnak neked. Örülök, hogy az elmúlt kemény tanításról is voltak olyan visszajelzések, hogy de jó volt, meg hasznos volt, meg volt mit elvenni belőle. A pásztoroknak is kell a megerősítés, hogy jó úton halad, úgyhogy ne tartsátok vissza magatokat ilyen téren.

A régiek esetleg emlékezhetnek rá, hogy 2002-ben tanított Sanders pásztor a szív keménységéről. Ezt most előbányásztam, és mélyedjünk ebbe bele egy kicsit, mert a javunkra lesz, és a hasznunkra válik. Először is, hogyan tudjuk megállapítani, vagy milyen szempontok segítenek megállapítani azt, hogy milyen a kapcsolatunk Istennel? Nagyon régen fölírtam a Bibliámba három szempontot.

a.) A *beszédünk*, mert az Ige maga mondja, hogy a beszéded elárul téged. Tehát beszélj egy emberrel, tudod, hogy ő hol áll. Milyen szinten? Milyen a kapcsolata Istennel? Egyik a beszéd, ami elárul, és megmutatja, mint egy mérce, milyen a kapcsolatunk Istennel.

b.) A másik az *adakozásunk*, hogyan tiszteljük meg Istent.

c.) Harmadik pedig a *szeretetben járás*, a szeretet utunk, amit Jézus mondott a János 13,34–35-ben. Az a királyi törvény az Újszövetségben, a szeretet parancsolata. Kenneth Haginnek van erről egy gyönyörű könyve, ami az isteni fajta szeretetről szól. Nehéz olvasmány, jó vastag könyv.

Viszont beszélhetünk magunkról is, mert mi is emberből vagyunk. A szívünk állapota lehet nyitott, és lehet bezárt. Azt hiszem, egyértelmű, hogy az a jó, ha a szív nyitott Isten felé, illetve mások felé. Bill Kaiser erről úgy tanított, hogy nincs olyan, hogy Kis Pista Jóska felé be van zárva a szívem, a Nagy Jani felé meg nyitva van a szívem, meg Isten felé is. Mert ha egyszer be van zárva a szív, akkor mindenki felé be van zárva. Ez egy probléma, ezért azt a szívet meg kell vizsgálni, azzal a szívvel foglalkozni kell. Igazából meg kell bocsátani, mert ezzel oldódik fel a bezártság. Az Úr ezt hozta elő.

Kezdjük a Bill Kaiser tanítással. Ezt a Frigyklinika oldalunkon megtaláljátok egyébként, a házasság tanításoknak az alja felé. Két részre van osztva, mert elég hosszú volt. Tehát van egy hitbéli kapcsolat. Van a házasságban egy hitbéli kapcsolat a házaspárok között. Van egy hitbéli kapcsolat a pásztor és a nyáj között. Vannak még más ilyenek is. De igazából nem csak a nyáj és a pásztor között van hitbéli kapcsolat, hanem a ti szívetek és Isten között is van közvetlen hitbéli kapcsolat.

A szív bezáródhat sértődéssel, viszálykodással, azaz nem a szeretetben való járás esetén. Ha a szív be van zárva egy ember irányába, akkor az bezáródik Isten felé is, és így az ember várhatja, hogy miért is nem hallgatja meg Isten az én imámat? A bezárt ajtón ugyanis sokkal nehezebb kikiabálni, mint egy nyitott ajtón. Igazából mi vonjuk el magunkat Istentől. Hallottam embereket, akik azt mondják, hogy: – Hát, elhagyott Isten! Nem! Mi vonjuk el magunkat Istentől. Ilyenkor szükséges, hogy magunkat megvizsgáljuk, megbánjuk azt, amit rosszul tettünk, még akkor is, ha bennünket sértettek meg. Mert az Ige sehol nem mondja, hogy tarts haragot. Sőt azt mondja, hogy a nap le ne nyugodjon a haragod mögött. Az Efézusi levél szerint, ha megbocsátunk annak, aki belénk gyalogolt, akkor gyakorlatilag felmentjük őt az alól a teher alól, és szabaddá válik az ő szíve is, és ugyanúgy a mi szívünk is. Ha bele-gondolunk, akkor a másik ember soha nem tett olyan fogadalmat, hogy mindig szeretetben jár velünk. Így könnyebb ezen a dolgon átlépni.

Csodálatos életet lehet élni, amikor az ember szíve nyitva van a másik felé a gyülekezeten belül, vagy a nyáj és a pásztor között. Vagy a házasságban, családtagok, vagy házastársak

között és Isten felé. Ez egy csodálatos élet, amikor az ember szíve nyitva van. Ezt a következő történettel szeretném bizonyítani.

A feleségem találkozott egy boltossal. Gyülekezetbe járt valamikor, még a mi szolgálatainkat is látogatta. Úgy kezdődött a dolog az adott településen, hogy azt mondták a gyülekezet tagjai, hogy nyáron ne tartsunk alkalmat, mert annyi munka van a földeken, meg mindenfelé. Gyakorlatilag ez egy zárás. Az a baj, hogy ez legalább hat éve tart. Többször indult az alkalom, legalább háromszor, ha jól tudom. Mindig bezáródott, megnyílt, és bezáródott. A lényeg az, hogy jó sok év múltán ez a drága szent sem jár gyülekezetbe, és bizony a feleségemre rázúdította a hidegzuhanyt. Elmesélte nekem a lényegét. Elmondta ez az asszony, hogy az Isten elhagyta őt, meg minden rosszul megy, és ő nem hibás. Ez volt a lényeg. Mindennel baja van. Azt hiszem, négy gyereke van, mind kirepültek, de egy van még, aki tanul. Ő maga reggeltől estig dolgozik az üzletben. Utána még sok mindent vállal, takarításokat és más egyebet. Ideje semmi, csak a munka, munka, munka. A Biblia mindenhol ott van, de azt neki senki ne mondja, hogy a jó Isten segít! Tehát idáig süllyedt. Látszik, hogy a boltban is olyan meggyötört. Ha mosolyog, az is kínszenvedéses. Csak szenved, csak kínlódik. Pedig ott a Biblia, én azt olvasom! Nincs megértése. Ezzel múltkor foglalkoztunk, hogy hogyan van a megértés. Ez a szent gyakorlatilag meg van keseredve, ahogy ebből a pár gondolatból látszik. Csak panasz, mindig csak panasz. Ez arra enged következtetni, hogy a szív be van záródva. Nem Isten távolodott el tőle, hanem ő zárta be a szívét. Biztos valamilyen sérelmek érték, ilyen-olyan dolgok. Az Ige mondja, és beszélünk is erről, hogy meg ne engedjük a keserűséget. Ráadásul ha mi is megkeserüdünk, és mivel a keserűség ragadós, átragad a környezetünkre is. Még a segítséget is visszautasította! Tehát az elfogadással is gond van. Vagy büntudat, vagy kisebbségi érzés, nem tudom. Sokrétű. Egy probléma nem egysíkú, hanem nagyon sok dologból áll össze. A lényeg az, hogy nem Isten távozott el tőle. Az Ige ugyanis azt mondja, soha el nem távozom tőled! Ha tűzön mész át, vagy vízen mész át, én ott vagyok melletted. Gyakorlatilag mi magunk vonjuk el magunkat Istentől, hogyha így teszünk. A másik pedig, hogy jó olvasni az Igét, de meg is kell cselekedni. Tehát az Ige cselekvőjének kell lenni. Gyakorlatba ültetni azt, amit olvasunk. Mert különben nem fog működni. Különben csak egy nagyon szép regény. Nem marad más számunkra, mint egy nagyon szép regény.

Aztán egy másik eset. Talán a múltkor elkezdtem... Talán mondhatom, volt egy nagyon kedves barátunk, aki szellemi tudásban mindenképpen fölöttem, fölöttünk állt. Volt élettapasztalata, igei tudása, tehát sokat kérdeztem tőle, beszélgettem vele. Futottam hozzá, amikor tanácsra volt szükségem. Két és fél éve más irányt vett az útja. Most volt alkalmam találkozni vele. Döbbenet, hogy két és fél év alatt, hogyan el lehet kanyarodni gondolkodásban. Nem is a világba kanyarodott, mert azért foglalkozik az Úr dolgaival, csak más tanítások felé lépett. Azt mondja, hogy a kék és zöld imakönyv nem igei, amikor tizenvalahány évig ebből imádkozott. Ezek olyan nagy D betűk az arcomon, a döbbenet jelei. Anyagilag rosszul állnak, mert nem tartoznak semmilyen gyülekezetbe. Ha az ember nem tartozik sehova, az Urat nem tudja megtisztelni a tizedfizetésével, adakozásával, akkor nincs minek visszaforgnia. Pedig addig szerintem áldottak voltak. Csak az a két és fél év, ami gyakorlatilag rövid idő. Ez talán kapcsolható az előző boltos történethez. Itt is a szívnek az elfordulása, bezáródása, megkeményedése van, valami ilyennel indult el a dolog. Amikor az ember már lelép a vágányról, akkor már ott baj van. Amikor mi leállnánk valahol beszélgetni, mi egy húron pendülünk. Mert egy szellemmel itattattunk át. De amikor a volt barátunkkal két és fél év után elkezdtünk beszélgetni, nem akarom felsorolni, mert nincs értelme, ahogy jöttek a D betűk. Na, most ez ahhoz hasonlítható, amikor kinyomtatsz valamit, és utána rányomtatsz még három oldalt, akkor az alapinformáció már csak nyomaiban látszik esetleg. Mindenféle tanításokat meghallgatnak, és ezek rárakódnak, és az alapigazságot, a tiszta igazságot elfedik. Úgyhogy a nagy D betű ebből ered, és igazából nincs is arra esély, hogy visszaforduljon.

Tehát a szívünk állapota nagyon fontos. Le lehet szaladni a helyes útról. Tudjátok, mindig az út közepén a legjobb menni, mert a keskeny útnak is van egy közepe, az jó egyenes. Mert a két oldalán van árok. Hofi Géza azt mondta humorizálva, hogy az útpadka sokkal simább, mint a kátyús út. De vegyük komolyra a dolgot.

Tehát a szívbeli állapot nagyon-nagyon fontos. Rajtunk múlik, hogy a szívünk nyitva van, zárva van, sebesült-e a szív? Van-e benne egy kis tüske? Csipesszel ki lehet húzni. Menjünk el a Zsoltárokhoz. Isten népének pusztai vándorlásával foglalkozzunk egy kicsit.

Zsoltárok 95,7–10.

7. Mert Ő a mi Istenünk, mi pedig az Ő legelőjének népei és az Ő kezének juhai vagyunk; vajha ma hallanátok az Ő szavát.

8. Ne keményítsétek meg a ti szíveteket, mint Meribáhnál, mint Masszáh napján a pusztában.

9. Ahol megkísértettek engem a ti atyáitok; próbára tettek engem, jóllehet látták az én cselekedeteimet.

10. Negyven esztendeig bosszankodtam e nemzetségen, és mondám: Tévelygő szívű nép ők, és nem ismerik ők az én útjaimat!

Isten mondja azt, hogy meg ne keményítsétek a szíveteket! Akkor létezhet, hogy valaki megkeményíti a szívét? Bezárja a szívét, a szívének az ajtaját? Hát igen, mert itt írja. Isten mondja, szól a saját választott népéhez. Közben lapozzunk el a 2Mózeshez. Gyakorlatilag az időpont az, amikor kiszabadultak, pontosabban Isten kiszabadította őket az egyiptomi fogságból. A fogságba is azért kerültek, mert egy ítélet szállt a népre, mivel valamit elhibáztak. De Isten hatalmas keze által, aki Mózeszt használta ebben, a népet a fáraó elengedte. Aztán a Vörös tengeren is keresztülmentek száraz lábbal. Az ellenséget, aki a nyomukban volt, a tenger elnyelte. Isten hatalmas csodákat tett velük. Úgy jöttek ki a fogságból, mint rabszolgák. De ezüsttel és arannyal hozta ki őket Isten, gazdagon. Utána megbánta a fáraó, és utánuk küldte a seregét, de nem ment vele sokra, mert Isten népe az Isten védelme alatt volt. Isten azt mondta, hogy adok nektek egy földet, a tejjel-mézszel folyó földet, a Kánaán földjét, de ezt nem tudták elhinni. Nem tudták elhinni, hogy az olyan, hogy ők oda bemehetnek, hogy azt birtokolhatják. Gyakorlatilag hitetlenség miatt nem tudtak bemenni. Nem hittek a mennyei Atyjuk szavának. Ebből megint egy ítélet született, az, hogy negyven évig bolyongtak a pusztában, amit tizenegy nap alatt megtehettek volna. Hasonlókat olvasunk még a Bibliából, hogy megvilágítsuk ezt a kérdést.

2Mózes 17,1–7.

1. És elindula Izrael fiainak egész gyülekezete a Szin pusztájából, az Úr rendeléséhez képest az ő útjuk rendje szerint és tábornak ütének Refidimben. De a népnek nem volt inni való vize.

2. Verseng vala azért a nép Mózesrel és azt mondják: Adjatok nekünk vizet, hogy igyunk. És monda nekik Mózes: Miért versengtek énvelem? Miért kísértitek az Urat?

3. És szomjúhozik vala ott a nép a vízre és zúgolódik a nép Mózes ellen és monda: Miért hoztál ki minket Egyiptomból? Hogy szomjúsággal ölj meg minket, gyermekeinket és barmainkat?

4. Mózes pedig az Úrhoz kiálta mondván: Mit cselekedjem ezzel a néppel? Kevés híja, hogy meg nem köveznek engem.

5. És az Úr monda Mózesnek: Eredj el a nép előtt és végy magad mellé Izrael vénei közül; pálcádat is, mellyel a folyót megsújtottad, vedd kezedbe és indulj el.

6. Ímé, én odaállok teelődbe a sziklára a Hóreben, és te sújts a sziklára, és víz jön ki abból, hogy igyék a nép. És úgy cselekedék Mózes Izrael vénei szemeláttára.

7. És nevezé annak a helynek nevét Masszának és Méribának, Izrael fiainak versengéséért, és mert kísértették az Urat, mondván: Vajon köztünk van-é az Úr vagy nincsen?

Hitetlenkedtek. Gyakorlatilag másik szemszögből ugyanezt olvastuk. Még egyszer. Volt egy csoda, hogy elengedte őket a fáraó. Volt egy csoda, hogy vagyonnal, arannyal és ezüsttel jöttek ki. Volt egy csoda a Vörös tengernél, hogy a tenger megnyílt, száraz lábbal átkelhettek, az ellenség nem érte utol őket, mert a tenger elnyelte azokat. Ha jobban elmélyednénk, akkor újabb csodák sora látható, hogy a pusztában, ahol mentek, és haladtak, Isten vezetőnek adta a felhőoszlopot, és a tűzoszlopot, ezek utat mutattak, hogy merre kell menni, torony iránt. Amikor éhesek voltak, potyogtak a fűrjek, meg a manna, aztán meg szomjasak voltak, azt olvastuk. Mi történt? Mondta Isten, hogy Mózes, van neked egy pálcád, menjél oda a sziklához, és koppintsd meg! Gyakorlatilag az Ószövetségben Mózes pálcája az előképe Jézus nevének. Az újszövetségben meg azt mondjuk, hogy Jézus nevében ez meg ez legyen. Lett víz, és ittak. De valahogy ezeket a csodákat mindig elfelejtették. Ebben a versben is azt kérdezi, hogy vajon Isten velünk van-e? Természetesen! A 4Mózes 14-re menjünk. A nép folyamatosan zúgolódott. Előbb itt olvastuk, hogy Mózeset majdnem megkövezték. Mózesnek is elege volt ezzel a néppel.

4Mózes 14,22–24.

22. Hogy mindazok az emberek, akik látták az én dicsőségemet és csodáimat, amelyeket cselekedtem Egyiptomban és e pusztában, és megkísértettek engem immár tízszer, és nem engedtek az én szómnak:

23. Nem látják meg azt a földet, amely felől megesküdtem az ő atyáiknak; senki nem látja azt azok közül, akik gyaláztak engem.

24. De az én szolgálómat, Kálebet, mivelhogy más szellem volt vele, és tökéletességgel követett engem, beviszem őt arra a földre, amelyre bement, és örökségül bírja azt az ő magva.

Számtalan csodát tett Isten velük. Ezeket a csodákat mind elfelejtették. A mai napon is van ilyen. Valaki elmegy az evangelizációs alkalomra és meggyógyul, vagy elmegy az alkalomra, és meggyógyul, utána el van Isten felejtve. Ilyen is van. De, tisztelet a kivételnek, nagyon sokan aztán ott maradnak, és tanulnak. Mert nem elég meggyógyulni, meg is kell tanulni, hogyan tartsuk meg a gyógyulásunkat és egészségünket. Végül is sokkal könnyebb meggyógyulni, mint megtartani. Tehát ezt a rengeteg csodát ez a nép valahogy elfelejtette, és mindig zúgolódtak. Mózes, itt pusztulunk el! Mózes, nincs ennivaló, Mózes, nincs innivaló! Közben fűrjek meg a manna hullott. Nem tudjuk, valójában mi is volt pontosan a manna. De valami ennivaló, ami potyogott a mennyből. Gondolnak valamilyen növény termésére, de igazából nem tudni, mi volt. Valószínű tényleg egy mennyei eledel volt. A fűrjet ismerjük, az egy madár, de a mannát nem tudjuk. Nem is az a lényeg. Isten minden nap potyogtatta nekik az ételt, a mannát. Mondta, hogy menjetek ki, szedjete össze egy napra valót, amennyi a családnak kell. Csak egy napra valót, mert másnapra megromlik! Mégis többet szedtek, ami másnapra valóban megromlott. Aki önző volt, kapzsi volt, az többet szedett, de tönkre is ment nekik. Nem bíztak Istenben. Azt mondta Isten, minden nap megkapjátok azt a fejadagot! Akkor is nekem több legyen! Mivel a szombat pihenőnap volt, azt mondta Isten, hogy akkor pénteken kétszer annyit szedjete, és az nem fog megromlani. Gondoskodott mindig róluk. De mégis a szívük állapota nem volt megfelelő, mert a zúgolódás nem a megfelelő hozzáállás. A Zsidó levélhez lapozunk. Ugyanezt találjuk, csak megnézzük több szemszögből.

Zsidó 3,7–8.

7. Annakokáért amint a Szent Szellem mondja: Ma, ha az Ő szavát halljátok,

8. Meg ne keményítsétek a ti szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés ama napján a pusztában.

Tehát ha a Szent Szellem szól, és ilyenkor nem hallható hangra kell gondolni elsősorban, akkor az fogadjuk nyitott szívvel. Ha a tanításba a Szent Szellem beszótt egy megigazítást, akkor azon nem megsértődni kell. Csecsemő keresztények tesznek ilyet! Akkor nem jön két hétig, három hétig, utána megint felbukkan, akkorra kialussza magát. Mert azt nem érti, mivel

testben jár, hogy amit a pásztor elmond, azt a Szent Szellem adja a szájába. Ez olyan, mint amikor te a gyermekedet rendreutasítottad. Lehet, hogy duzzogott egy kicsit, lehet, hogy félrevonult, lehet, hogy kirohant a konyhából, de vacsorázni már bejött. Amikor a Szent Szellem szól, akkor azt nyitott szívvel kell fogadni. Engem úgy tanítottak annak idején, hogyha az Úr szól hozzám a tanításon keresztül, akkor azt mondom, hogy ó, köszönöm Uram, ez nekem szól! Kiigazítom magamat! Elsősorban ha kell imádkozni egy helyzetért, akkor úgy kezdődjön az ima, hogy Uram, igazíts meg engem először, és utána igazítsd meg a másikat is! Mert olyan nincs, hogy nekünk ne legyen valami kiigazítanivalónk.

Esetleg tudtok arra példát mondani, hogy a Szent Szellem szól és azt mondtad, hogy igen Uram, megyek és megteszem? Konkrét példával alá tudjuk támasztani? Volt ilyen. Szerintem mindenkinek volt kisebb-nagyobb dologgal kapcsolatban olyan, hogy a Szent Szellem szól, és ő azt válaszolta: Uram engedelmes vagyok, megyek és megteszem! Ez már a nyitott szívre vall, azért mondja Isten, hogy igaz, hogy van bezárt szív is, és a bezáródó szív nem magától záródik be. De meg lehet nyitni, sőt meg kell, hogy nyissuk, hogy halljunk az Úrtól.

Zsidó 3,15–16.

15. E mondás szerint: Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket, mint az elkeseredéskor.

16. Mert kik keseredtek el, mikor ezt hallották? Nemde mindazok, akik kijöttek Egyiptomból Mózes által?

Isten népe, az izraeliták a pusztában szabadok voltak, Egyiptomban pedig rabszolgák, foglyok, de mégis a pusztai bolyongás során megkeseredett a szívük. Ez átragadt egyikről a másikra, és az egész társaság megkeseredett. Itt pusztulunk el, Mózes, nincs mit ennünk, nincs mit innunk! Hova hoztál minket? Menjünk vissza Egyiptomba! Úgy vélték, hogy ott még fogolyként is jobb, mert ott mindig volt élelmiszer, enni adtak nekik, hogy tudjanak dolgozni. Pedig még a saját testüket sem birtokolták! Egy rabszolga még a saját testét sem birtokolja, és nem bíztak Istenben, aki minden nap megnyilvánult valamilyen formában. Úgy is, hogy folyamatosan előttük volt a tűzoszlop meg a felhő, és mutatta, hogy merre kell menniük.

A lényeg az, hogy ebből ítélet származott, amit az előbb említettem, hogy nem tizenegy nap alatt tették meg az utat Kánaán felé, hanem negyven év alatt. Ugyanis mielőtt odaértek volna a Kánaán földjéhez, Mózes a tizenkét törzs vezetőjét előreküldte, hogy kémleljék meg, milyen az a vidék. Visszajöttek mind a tizenketten. Tíz azt mondta: – Na, aztán ide be nem tudunk menni! Itt óriások laknak és egyebek! Kettő azt mondta, az egyik volt Józsué, aki Mózesnek az utódja lett, a másik Káleb. Ők azt mondták: – Igaz, hogy vannak ott óriások, meg vannak problémák, de Uram, veled együtt képesek vagyunk bevenni ezt a földet! Ugye ez mennyire más gondolkodás? Fennálltak bizonyos problémák, de Istennel együtt, a Mindenhatóval együtt képesek vagyunk megtenni. Hoztak a föld gyümölcséből, gránátalmát, fügét, és egy olyan hatalmas szőlőfürtöt, hogy ketten hozták rúdon, akkora volt a fürt. Olyan jó termőföld volt az a Kánaán, mert Isten a legjobbat adja az Övéinek, és azt mondja, menjetek be ide! Ők azt válaszoltak, hogy nem tudunk, lehetetlen, mi ezt nem tudjuk megtenni! Vissza-utasították az ajándékot, mint a boltos esetében is hallottuk, hogy én ezt nem tudom elfogadni. Ez egy probléma. Az ítélet úgy szólt, hogy negyven évig bolyonganak a pusztában, amíg a nép elhal és új generáció lesz. Ketten maradtak életben a tizenkét törzsfőnökből, Józsué és Káleb, akik jó jelentéssel tértek vissza. Akik gonosz jelentéssel tértek vissza, azok meghaltak.

Zsidó 4,6–7.

6. Mivel tehát még hátra van, hogy némelyek bemenjenek abba, és akiknek először hirdettetett az Evangélium, azok nem mentek be engedetlenség miatt:

7. Ismét meghatároz egy napot: Ma, szólván Dávid által annyi idő múltán, amint előbb már mondtam: Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket.

Volt egy probléma, a hitetlenség, volt egy probléma, az engedetlenség, volt egy másik probléma, a lázadás. Bizony a lázadás egy nagyon, nagyon súlyos dolog! Aki volt katona,

vagy hallott katona történeteket, az tudja, hogy bizony nagyon-nagyon súlyos büntetéseket szabnak ki a lázadásra. Isten is, csak más formában. Ebből kialakult egy keményfejűség, egy nyakasság. Mit olvassunk a Példabeszédekben? Hogy a nyakas ember egyszer csak összetörik gyógyíthatatlanul. Mert ellenszegülésben van Istennel, aki nyakas. Majd én úgy járok, ahogy én akarok, azt teszek, amit én akarok! Az ilyen ember nem kérdezi meg: Uram, mit tegyek ebben a helyzetben? Ezek súlyos problémák, és nemcsak az akkori időben, hanem ezek a mai időben is léteznek. Lázadás, ellenszegülés, viszálykodás, hitetlenség és egebek.

A hitetlenségnek egyébként két formája van. Az egyik, hogy *nem ismeri az Igét* és nem tud mire építeni. A másik ismeri az Igét, de *nem hiszi el*, hogy az úgy van. Nem tud rá építeni, nem tudja megtenni azt a hitlépést úgy, ahogy Hagin is és sokan mások megtették a hitlépést a gyógyulásukhoz. Az elsőt könnyű segíteni, mert Igével kell elhalmazni az illetőt, be kell táplálni. A szív megkeményedésének egyik oka a bűn, a másik oka pedig a világi dolgokra való tekintés. Ha valaki nagyon a világ felé fordul, akkor a szíve bezáródik, vagy széthull az a helyzet, amiben Istennel tud kommunikálni.

A világban élünk kétségtelenül, de azt mondja az Ige, hogy szentelődjünk meg. A megszentelődés azt jelenti, hogy elkülönülni attól a világtól, ahol a sátán az úr. Nem elszigetelődni, mert akkor nem tudnánk az Evangéliumot kivinni a világba. A keményszívűek egyik csoportjába azok tartoznak, akik *gyűlölik Istent*. Lehet, hogy furcsán hangzik, de ha mondjuk, történik egy családban vagy az illető életében valamilyen tragédia, akkor mivel nincs kellő ismerete a szerető menyeei Atyáról, azt mondja, hogy azt Isten tette, és hogyan engedhette ezt meg Isten, és neki ilyen Isten nem is kell. Gyakorlatilag átfordul az ő szíve a gyűlöletbe. A másikba azok tartoznak, akik az előbb említett okok miatt a *fizikai világra érzékenyebbek*, nyitottabbak, és több információt engednek be a fizikai világból, mint Isten oldaláról.

Még annyit szeretnék elmondani a múltkoriakhoz kapcsolódóan, ahogy említettem legutóbb, hogy mi a *most hit*, hogy megvan nekem. Azért tudjuk ezt hitben kimondani, hogy most megvan nekem a gyógyulásom, mert papírom van róla, itt van benne az 1Péter 2,24-ben, hogy Jézus sebeiben gyógyulást nyertünk több mint két évezrede, ez tény. Ezért tudjuk hitben kijelenteni, hitben megvallani, hogy ez a gyógyulás az enyém, ez hozzám tartozik, ez most megvan nekem, függetlenül attól, hogy mit látok, mit érzek, vagy mi van az orvosi jelentésen. Tehát a gyógyulást így lehet megragadni a most hittel. Hagin erről tanít a könyveiben.

A másik, ami ezzel kapcsolatban feljött, hogy amikor a Jakab 4,7 azt mondja, hogy engedelmeskedjétek Istennek, álljatok ellene az ördögnek, és annak nincs más választása, mint széleseben lelépni. A Jakab 4,7 is úgy kezdődik, hogy engedelmeskedjétek Istennek, tehát nyitott szív is kell hozzá. Tehát amikor az ördögnek kiadod az útját, hogy takarodj az én felségterületemről, takarodj a testemről, akkor ne úgy képzeld el, hogy majd elfut, hanem most fut el. Tehát megint a most, hogy neki most, abban a pillanatban el kell futnia. Ahogy Mózes ráütött a kőre, azonnal megjelent a víz. Ahogy Jézus nevét kimondjuk, hogy Jézus nevében takarodjál, akkor annak azonnal el kell futnia. Tehát megint csak a most. Jelen időben. Magunkban is ki kell építeni azt a tudatot, hogy Jézus az ördögöt legyőzte, a lábunk alá helyezte, megfosztotta a trónjától, a hatalmától, megfosztotta a fegyverétől, nincs már semmije, mint a hazugsága, amit suttog az emberek fülébe, hogy félelmet keltsen. A félelemtől meg kell szabadulni, mert az akadályozza a hitet. Ez benne volt a vasárnapi tanításban is. A félelmet ki kell zárni, mert az ördögtől van. Maga az Ige mondja, hogy nem a félelem szellemét kaptátok, hanem a bátorság, a fiúság szellemét. Amikor az ördögnek ellenállunk, akkor egyrészt legyünk tudatában annak, hogy el kell takarodnia, sőt ahogy Sanders pásztor szokta mondani, amikor bemegy egy városba, akkor az ördögök eltakarodnak. Mert ő tudja, hogy az ellenség le van győzve. Tehát annyira magunkba kell építeni ezt, hogy tudjuk, egy csettintésre az ellenségnek onnan menni kell. Nem teheti a lábát a felségterületedre, nem teheti a kezét a testedre, nem tehet rád hazug tüneteket, a pénzáramlást nem korlátozhatja. Tehát neki, akkor, amikor felszólítod, nincs más választása, mint elfutni. Hogyan mondta az

Ige? Rettenetes félelemmel elfut. Úgyhogy csak a füstcsíkot, vagy a porcsíkot látod utána. Tehát koncentráljatok arra, hogy ez most megvan nekem, meg arra, hogy most fut el, amikor azt mondom neki, hogy takarodjon innen. Mert a jelenben való hitünk, és mozdulásunk azt hozza elő. A most hit jelen idő, de ez nem azt jelenti, hogy a reményt el kell törölni, és vetni. Reményre is szükség van, de a remény egy távoli jövőbe vezet. Ha valamit szeretnél elérni, és nem a gyógyulást, ami a papír szerint megvan, hanem valami szép terved vannak, például új házat építeni, vagy új kocsit venni. Valahonnan felírtam, hogy a remény egy isteni szent álom. Tehát légy álmodozó, és ilyen isteni szent álmokat álmodjál, mert ezt tudja megragadni majd a hit. A hit karja ezt tudja megragadni. Gyakorlatilag ez az isteni szent álom egy belső kép, ami nagyobb nálad, mert Isten ígéreteire alapul. Mondjuk el együtt: *a remény egy isteni szent álom! Én álmodozó vagyok, és ez egy belső kép nagyobb nálam, mert ez Isten ígéreteire alapul.*

Aki nem hisz a győzelemben, az már a rajtnál elveszett. Ezt a sportolóknál is meg lehet figyelni, akik odaállnak a rajthoz.

De jó nekünk, maradt még időnk! Köszönjük a nyitott szíveteiket!

Kis jegyzetek következnek, de amennyire kicsik, annál fontosabbak.

Azt tudjuk, hogy ha valamit kérünk az Atyától, akkor Jézus nevében kérünk. Nem Pista, Jóska, nem ilyen szent, vagy olyan szent nevében, mert ha azt akarjuk, hogy az imáink működjenek, meghallgatásra találjanak, akkor úgy kell tennünk, ahogy az Ige mondja. Maga Jézus mondta azt, hogy az én nevemben kérjétek az Atyától. Viszont az egyik szolgáló egy kijelentést kapott abból, hogy ő úgy imádkozik, hogy Jézus nevében, Atyám, kérem tőled azt a mélytengeri herkentyűt, és kérlek, *töltsd be a szükségemet a Szent Szellem által!* Tehát belevonja a Szent Szellemet, a Szentháromság harmadik személyét is, mert igazából most Ő van a földön, és Ő Isten képviselője, és jelen pillanatban rajta keresztül történnek a dolgok, csak valahogy ez úgy elhalványodik. Azt mondja ez a szolgáló, hogy amióta így imádkozik, minden, amit kér, az megvalósul. Ha nagyon utánaéznénk az Igében, akkor találnánk is erre megfelelő Igéket, hogy a „Szent Szellem által”. A szellemi ajándékok is a Szent Szellem által működnek. Ajánlom szíves figyelmetekbe, hogy ha imádkoztok, akkor Jézus nevében kérjétek az Atyától, töltsd be a szükségét a Szent Szellem által. Nem azt mondom, hogy megsértődik a Szent Szellem, ha nem nevezzük meg, viszont sokkal jobban aktivizáljuk a hitünkkel, amikor bevonjuk Őt is. Magunkban is tudatosodik az, hogy bizony a Szent Szellemet semmiből sem lehet kihagyni.

Az egység rendkívül fontos, hogy egységben legyünk. Például a gyülekezet legyen egységben. A szeretet is az egyik jellemzője az egységnek, nem piszkálni a másikat. De van a családi egység, meg mindenféle egység, ami létezik a földön. De most elsősorban a gyülekezet egységére gondolok, mert lehengerlő módon tudunk menni a sötétség erői ellen, amikor egységben vagyunk. Előbb megítéli Isten a szellemi bűnt, mint a fizikai bűnt. A szellemi bűn például a kevélység, az ellenszegülés, és ehhez hasonló dolgok. A fizikai bűn, például a lopás. Érdekes dolgot hallottam, hogy a pásztor azoknak is a pásztora, akik nem járnak. Én ezt úgy értelmezem, hogy akiket Isten ebbe a közösségbe rendelt el, de nem járnak, akkor is a pásztora, csak az egy más kérdés, hogy tartják-e a kapcsolatot a gyülekezettel vagy nem. Vannak, akik kilépnek a gyülekezetből, a helyükről, új gyülekezetet indítanak, de azt mondta Sanders pásztor, hogy ez sokáig nem megy, mert az olaj, ha nem a helyünkön vagyunk, az elfogy. Régen az olajat korsóban tartották. Cserépkorsóban. Olvastam egy könyvet, ami nagyon jól szemléltette azt, hogy az ördög azt akarja, hogy az edényünkön legyenek repedések, mert a cserép, ha egy kicsit megkoccan, akkor az reped. Azt akarja, hogy azon a repedésen az olaj folyjon el, a kenet folyjon el. Tehát így akarja az ördög meglopni az embereket a kenettől. Akkor sikerül, amikor gyakorlatilag nem a helyén van az ember, hanem kiugrik a helyéről.

Isten ad képességeket. A segítő szolgálatban, mint ahogy a múltkor is mondtam, sokkal többen vannak szám szerint, mint a pulpitus mögötti szolgálatban. Egy gyülekezetben mindenki részt vett már valamilyen segítő szolgálatban. Valaki a kenyeret hozza, valaki a bort hozza, valaki kulcsot, valaki törölget, valaki a virágot hozza, meg a fasírtot szeretetvendégséghez, meg mindenfélét. Szóval azt hiszem, hogy olyan nincs is, aki nem vett részt a segítő szolgálatban. A lényeg az, hogy ha Isten ad egy képességet, akkor azzal jól kell sáfárkodni, és abban működni. Például nagyon sokan kapnak szervezésre képességet, kenetet, hogy szervezzenek meg egy alkalmat, szervezzenek meg ezt vagy azt, és nem beleunni kell, hanem akkor abban az elhívásban, mert az is egy elhívás, abban futni. Megfutni a pályát! Az is előfordulhat, hogy a pásztorral ütközésbe kerülnek egyes gyülekezeti vének, de emiatt, ahogy a prófécia is írta legutóbb, hogy ne botránkozz meg, ne állj meg, haladj előre!

Ha a Bibliából kivesszük a csodákat, nem marad más, mint vallás. Ez a Könyv (Biblia) igazából a kereszténység, az, ami bemutatja Isten erejét.

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

